

Livretten

Ossobuco til 4-6 personer

1 stort løg, 3-4 små gulerødder, 2 små stilke bladselleri, 3-4 fed hvidløg, krydderbuket af: 1 stort laurbærblad, 4-5 stilke bladpersille, en kvist frisk salvie og 2-3 kviste timian, 4-6 tykke skiver ossobuco, hvedemel, salt og peber, olivenolie og smør, 2 dl hvidvin, 1½-2 dåser hakkede flåede tomater af bedste kvalitet. 2 dl kalve- eller hønsébouillon, evt. sukker.

Skær grøntsagerne i meget små terninger og hak hvidløgsfeddene fint. Bind krydderbuketten. Skub marven ud af to-tre af ossobucoskiverne og gem dem til risottoen. Rids kanten på skiverne og på hver side af knoglen. Vend dem i mel krydret med salt og peber. Brun dem i en blanding af olie og smør. Hæld fedtstoffet fra, når skiverne er brunet. Læg ossobucoerne i et stort ildfast fad, efterhånden som de er brunet. Sauter løg, gulerødder og selleri et par minutter. Tilsæt hvidløg og vin. Tilsæt tomater og bouillon. Bring det hele i kog og smag til med salt, peber og lidt sukker. Læg krydderbuketten ved ossobucoerne i fadet og hæld tomatblandingen over. Luk fadet til med bagepapir og alufolie udenpå. Sæt ossobucoerne i ovnen og lad dem braise i halvanden time på 130 grader. Tjek, om de er helt møre, hvis ikke, så giv dem 20-25 min længere.

De røde spiser

De Røde Spiser – Danmarks eneste venstreorienterede madmagasin – politiserer hver uge alt det, vi putter i munden. Mad er gennemsyret af identitet og ideologi: Hvem er vi, hvor kommer vi fra, og hvem vil vi gerne være, når vi spiser? Et fornuftigt venstreorienteret menneske bør selvfølgelig spise venstreorienteret mad. Men hvad er det? Hvor ligger bælgfrugter på den politiske skala, og er hummeren egentlig rød eller blå?

DE RØDE SPISER KØD

'Dybest set er vi rovdyr'

Filosof Anders Fogh Jensen, der er aktuel som dramatiker med stykket 'De danser alene', er et rovdyr og vil ikke nægte sig selv kød. Det skaber splittelse at bebrejde sig selv, og det er mere usundt end usund mad

Af Sofie Tholl

Fra 1-10 hvor venstreorienteret er du?

»En 9'er, vil jeg tro. Jeg går ind for, at de væsentlige samfundsfunktioner skal lægges ind under staten, frem for at private firmaer skal stå for det. På den måde kan vi skabe det, der er til folkets bedste, uden at spille en masse ressourcer på reklame, konkurrence og andet bras. Staten skal gøre alt det, der ikke kan betale sig, som transport, postvæsen, public service – og nu også levere IT – uden at konkurrere med sig selv eller andre.«

Fra 1-10 hvor madglad er du?

»En 8'er, tror jeg.«

Hvad er din mest venstreorienterede madoplevelelse?

»Det er vigtigt, at man skelner mellem rødt og grønt, når man taler om venstreorienteret politik. Rødt handler om retfærdighed og menneskets frigørelse fra fremmedgørelse. Grønt handler om økosystem og de kommende generationer. Jeg spiser rødt, men ikke særligt grønt, i forhold til hvad venstreorienterede typisk gør nu om dage. Og det betyder også, at jeg ikke steger min bøf ret meget. Jeg elsker rødt kød. Det var vist ikke helt et svar. I jeres metaforiske forstand er mit svar: folkekøkkener. Eksempelvis i Folkets Hus ved Stengade på Nørrebro. Her laves der mad, uden at formålet er at tjene penge på det. Samtidigt bliver man forbundet med nye mennesker, mens man indtager det.«

Hvad finder man altid i dit køkken?

»Sennep og estragon. Jeg er stor fan af begge dele.«

Hvad er din livret?

»Ossobuco. Jeg er i det hele taget mest til gryderetter. Omsorgen er kogt ind i dem. Og så er jeg søn af en kreaturhandler. Og det betød, at vi i mit barndomshjem fik alle mulige ukurante stykker kød, som man ikke finder i supermarkedet, når en ko havde brækket et ben og røg til slagtning.«

Hvad kunne du – af politiske årsager – aldrig finde på at spise?

»Jeg fornægter ikke, at jeg er et rovdyr, og jeg har det ikke svært med, at vi dræber dyrene og spiser dem. Men jeg har det svært med dyrenes lidelse, mens de lever. Så er der noget med at spise mennesker, som jeg heller aldrig kommer til.«

Er der noget, du skammer dig over at elske at spise, fordi det er imod din overbevisning?

»Jeg skammer mig ikke over en konkret ret eller smagspræference. Men jeg skammer mig over at spise for meget og for usundt, i forhold til de meget martrænde billeder af perfektion, selvkontrol og selvkorrektion, som vi omgiver os med.«

Hvor ofte spiser du kød?

»Hver dag – ligesom Røde i *Matador*.«

Har du en madpolitisk kæphest?

»Nej, men jeg har en livsfilosofisk kæphest om vores forhold til, hvad vi spiser og drikker: Fornægtelsen af det, man gerne vil spise, skaber splittelse og bebrejdelse, og det er mere usundt end usund mad. Mange fysisk sunde mennesker lever mentalt udsultede liv. Og når vi ser en tyk mand, kalder vi ham gerne 'leve-mand', for der er noget meget livsdueligt over at nyde livet, mens det er her. Det gør ham i mine øjne sundere end de livsfattige mennesker, der forholder sig kritisk til alt, hvad de indtager. Selvbefrielse er ikke sundt. Jeg er utroligt glad for kød og ærgerlig over, at vitale livsfunktioner er behæftet med skyld og risiko.«

Hvor bevidst er du om at bruge mad aktivt som en identitetsmarker?

»Det tænker jeg ikke bevidst over.«

Hvad er den mest højreorienterede spise, du kan komme i tanke om?

»Det er lidt synd, men i moderne tid er 'stadion-pølsen' ikke længere den venstreorienterede arbejders spise, men fankulturens, som rummer vold, manifestationer og racisme.«

Hvad er det værste, venstrefløjen har tilført madkulturen?

»Alliancen med den grønne bevægelse har lagt en masse skyld til det at udfolde sin natur, nemlig at spise kød. Dybest set er vi rovdyr, men der en forventning om, at vi overskrider det faktum og naturen i os og bliver til en kanin eller en ko. Der er bevægelser i gang hen imod det, at vi burde leve, så vi ikke koster andre livet. Men de, der lever sådan, fornægter grundlæggende et stykke natur i mennesket. Vi definerer dyr ud fra, om de er rovdyr eller ej – og det er mennesket.«

modernetider@information.dk

Joachim Sperling: »Han går hele vejen med sin livret«

»Anders Fogh Jensen er totalt umoderne, fordi mange venstreorienterede i dag også er kødfornægttere. Den veganske bølge skyller ind over os, og så kommer der en højtrødet søn af en kreaturhandler og vil have sit kød, og gerne så rødt som muligt. Han går hele vejen med sin livret, for ossobuco vil jeg faktisk kategorisere som en højborgerlig søndagsret. Når man skærer kødet fri af benet og graver marven ud af hullet, er man nærmest i et med koen. Jeg kan ikke komme i tanke om en voldsommere kødoplevelse.«

»Han vil gerne have, at staten overtager alle virksomheder, og at reklamer bliver forbudt. Hvor ofte skal

det gentages, at i de lande hvor man har forsøgt sig med den model, kan man slet ikke købe rødt kød?»

»Men jeg godt lide hans tanker om mad og skyld. Alt for mange bebrejder sig selv et glas vin, eller en fed dessert på grund af et stadig mere forkvaklet kropsideal. Det synes jeg er godt at gøre op med, for naturligvis skal livet leves, mens vi har det.«

Joachim Serling er cand.polit., madøre og højreorienteret socialdemokrat. Hver uge vurderer han den røde livret